

بررسی جدایش ذرات در اختلاط جامدات

کیوان شایسته*^۱، جعفر صادق مقدس^۱

۱- دانشکده مهندسی شیمی، دانشگاه صنعتی سهند

پست الکترونیکی: K_Shayesteh2000@yahoo.com

چکیده

کیفیت نهایی یک مخلوط توسط اهمیت نسبی اختلاط و جدایش^۱ تعیین می شود. برای اینکه فرآیند اختلاط بهترین نتیجه را بدهد، ضروری است که جدایش ذرات حداقل شود. در این مقاله مروری، عوامل مؤثر در ایجاد پدیده جدایش معرفی و سپس مکانیزم ایجاد آن ارائه خواهد شد. به دنبال آن مفاهیمی همچون شدت جدایش^۲ و مقیاس جدایش^۳ توضیح داده خواهد شد. ضمناً مروری بر روش های موجود برای اندازه گیری جدایش ذرات ارائه می شود. در انتها جهت داشتن مخلوطی باکیفیت خوب، روش های جلوگیری از این پدیده ارائه خواهد شد.

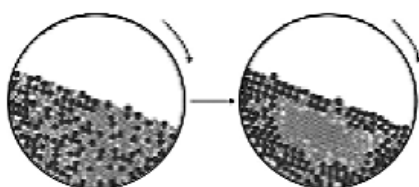
واژگان کلیدی: اختلاط جامدات، جدایش، مکانیزم های جدایش، شاخص های جدایش، روش های کاهش جدایش

مقدمه

در یک مخلوط وقتی یکی از اجزاء در یک مقیاس میکروسکوپی انباشته و به طور موضعی متمرکز شود، جدایش اتفاق می افتد که در واقع یک فرآیند جداسازی است [۱]. به عبارتی جدایش از به دست آمدن یک مخلوط کامل جلوگیری می کند [۲]. چند نمونه صنعتی از اختلاط جامد و نیز مشکلات درست مخلوط نشدن، در منابع ارائه شده است [۳]. این پدیده معمولاً در بسیاری از فرآیندهای صنعتی در حین چرخش، انتقال، شناور سازی^۴ و غیره مشاهده شده و همواره همراه با اختلاط ذرات رخ می دهد [۴، ۵]. در شکل (۱) بعنوان نمونه سه مثال صنعتی متفاوت از پدیده جدایش ذرات آورده شده است.

کیفیت نهایی مخلوط، زمانی حاصل می شود که اختلاط و جدایش به تعادل برسند [۴، ۵]، یعنی:

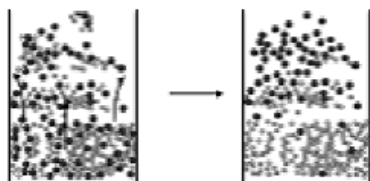
$$\text{اختلاط} \leftrightarrow \text{جدایش}$$

جدایش چرخشی

جدایش انتقالی

جدایش سیالیت

شکل (۱): مثال های صنعتی از جدایش [۴]

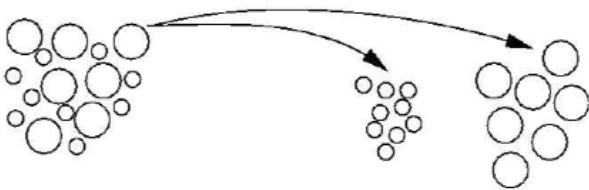
- 1-Segregation
- 2-Intensity of Segregation
- 3-Scale of Segregation
- 4-Fluidization

دارد را معکوس کرد. در تحقیقاتی که ویلیامز^۲ در مورد جدایش ارایه داد، مکانیسم‌های جدایش را به ۳ دسته تقسیم‌بندی کرد که در ادامه به آن‌ها پرداخته می‌شود [۸،۴،۲،۱].

جدایش پرتابه‌ای^۳

فاصله توقف (s) یک ذره به قطر d و چگالی ρ که به طور افقی در یک سیال با ویسکوزیته μ پرتاب شود، فاصله‌ای است که ذره به طور افقی می‌پیماید. این فاصله برابر است با [۴،۲،۱]:

$$s = \rho d^2 / 18\mu \quad (1)$$

شکل (۳): شمایی از مکانیزم جدایش پرتابه‌ای [۴]

به عنوان مثال، جدایش پرتابه‌ای زمانی رخ می‌دهد که توده‌ای از ذرات از یک انتقال دهنده تسمه‌ای جدا می‌شوند. بر اساس این معادله اگر اندازه ذره‌ای ۲ برابر ذره دیگر باشد، این ذره ۴ برابر کوچک‌تر مسافت طی می‌کند. اما اگر ذره چگالی‌اش ۲ برابر بزرگ‌تر باشد فقط ۲ برابر بیشتر، مسافت طی خواهد کرد [۴،۱].

این مکانیسم جدایش می‌تواند در یک مخلوط کن که در آن مکانیسم غالب، حرکت توده‌ای است، اتفاق افتد [۸]. در شکل (۳) این مکانیزم ارایه شده است.

کیفیت اختلاط در یک مخلوط کن به طور مستقیم به این تعادل دینامیکی بستگی داشته و به همین علت، وابستگی زیادی به ترکیبات سازنده مخلوط دارد [۲]. علل زیادی برای ایجاد پدیده جدایش وجود دارد که عبارتند از [۸،۶،۴،۲]:

- تفاوت در اندازه ذرات

- تفاوت در دانسیته

- تفاوت در شکل

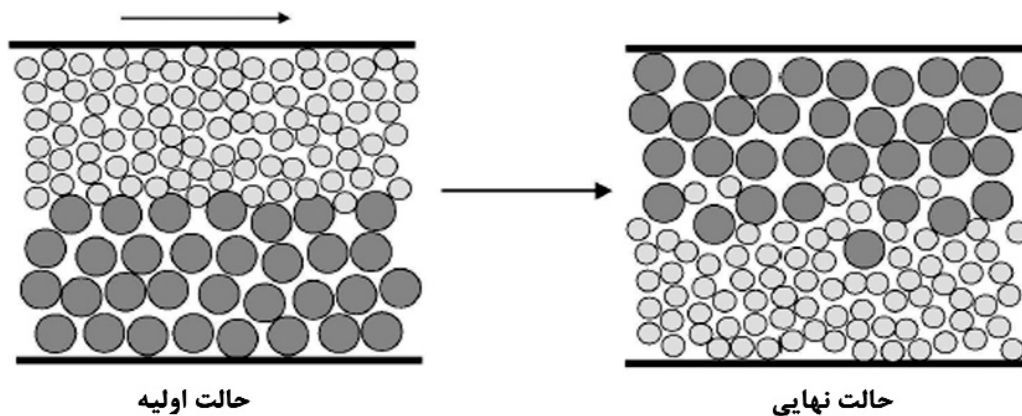
- تفاوت در خاصیت ارتجاعی ذرات

هرکدام از این تفاوت‌ها می‌تواند دلیلی بر جدایش ذرات در محصول اختلاط باشد. اما همه مدارک موجود نشان می‌دهند که تفاوت در اندازه ذرات، مهم‌تر از بقیه است [۸،۴،۲]. نقش دانسیته و اندازه ذرات روی جدایش مواد گرانولی در اثر ارتعاش، در منبع [۹] ارایه شده است.

مکانیسم‌های جدایش ذرات

مکانیسم‌های اختلاط و جدایش به میزان زیادی متناسب با رفتار و خصوصیات ذرات می‌باشد. به همین دلیل برای رسیدن به یک اختلاط مناسب، آگاهی از رفتار و خصوصیات ذرات تشکیل دهنده مخلوط امری ضروری می‌باشد [۵]. به عبارتی اساس مکانیسم‌های اختلاط و جدایش یکی است [۵،۱]. در اختلاط میزان یکنواختی جزء مورد نظر در مخلوط نهایی مهم بوده اما در جدایش موقعیت گونه‌های جدا شده موضوع اصلی است [۵].

مکانیسم‌های جدایش شامل نفوذ، تنش برشی و کنوکسیون می‌باشد. این پدیده را می‌توان به وسیله خصوصیات فیزیکی ذرات، ابعاد ظرف و عملکرد مخلوط کن کنترل کرد [۵،۱]. ویژگی‌های جریان پودر نیز تأثیر اساسی بر روی مکانیسم‌های اختلاط و جدایش دارند [۵]. در شکل (۲) نشان داده شده است که با اعمال نیروی برشی در نهایت می‌توان یک سیستم کاملاً تفکیک شده راکه ذرات ریز در بالا و ذرات درشت در پایین قرار

شکل (۲): نمونه‌ای از جدایش در اثر نیروی برشی [۴]

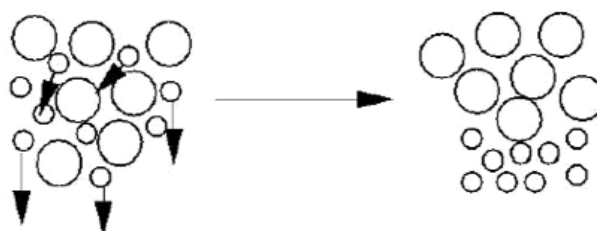
1 - Percolation

2-Williams

3 - Trajectory Segregation

جدایش در اثر نفوذ

این مکانیسم در سیستم‌های گرانولی به خاطر تفاوت در اندازه رخ می‌دهد. در سیستمی شامل ذرات با اندازه‌های متفاوت، یک ذره به وسیله بستری از ذرات احاطه می‌شود. هنگامی که جریانی در بستر جامد ایجاد می‌شود، در صورت توسعه کم بستر، اتفاق خاصی از لحاظ جدایی ذرات مشاهده نمی‌شود اما در صورت توسعه زیاد بستر ذرات بزرگ‌تر که نقش نگهدارنده ذرات کوچک را به عهده داشته از همدیگر فاصله گرفته‌که در نتیجه آن حفراتی در بستر، جهت عبور ذرات کوچک‌تر ایجاد شده و باعث حرکت آن‌ها به سمت ته ظرف می‌شود. در واقع برای ذرات کوچک‌تر یک حرکت رو به پایین وجود دارد و بدین وسیله جدایش اتفاق می‌افتد [۱، ۴، ۸]. در شکل (۴) این مکانیزم نشان داده شده است.

شکل (۴): شمایی از مکانیسم جدایش در اثر نفوذ [۴]

حرکت ذرات کوچک در میان بستری از ذرات بزرگ از بالا به پایین با کنوکسیون و حرکت برشی عجین شده است [۲، ۸]. برای اینکه جدایش در اثر نفوذ رخ دهد لازم نیست تفاوت اندازه ذرات زیاد باشد، حتی یک تفاوت ناچیز در اندازه ذرات نیز می‌تواند سبب ایجاد یک جدایش قابل قبول به واسطه این مکانیزم شود.

صعود ذرات بزرگ در اثر لرزش^۱

این مکانیسم وقتی ذرات جامد در اندازه‌های مختلف به ارتعاش در می‌آیند، اتفاق می‌افتد [۲]. هنگامی که یک سیستم گرانولی با اندازه‌های متفاوت ذرات، لرزانده شود، مطابق با شکل (۵)، طبیعی است که ذرات بزرگ به خاطر قرار گرفتن ذرات کوچک‌تر در قسمت تحتانی آن نتوانند به سمت پایین حرکت کنند اما در اثر حرکت ذرات درشت، ذرات کوچک به زیر

شکل (۵): مکانیسم صعود ذرات در اثر ارتعاش [۴]

1- The rise of coarse particles on vibration

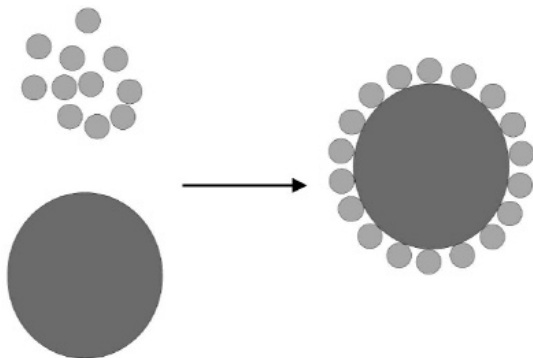
ذرات بزرگ رفته و سرانجام ذرات بزرگ به سطح رانده می‌شوند [۱، ۳، ۷]. حتی اگر ذرات بزرگ‌تر، چگال‌تر از ذرات کوچک‌تر باشند نیز این پدیده رخ می‌دهد. در حقیقت چگالی ذرات بزرگ‌تر به صعود آسان‌تر آن‌ها کمک می‌کند [۲، ۷، ۸].

تأثیر متغیرهای مؤثر در جریان پودر روی جدایش

۱- اندازه ذرات یک متغیر مهم در تعیین ویژگی‌های جریان پودر است و تجربه نشان می‌دهد که:

- الف) در موادی با اندازه بزرگ‌تر از $75\mu\text{m}$ ، جدایش اتفاق می‌افتد.
- ب) در اندازه کمتر از $75\mu\text{m}$ ، شدت جدایش کاهش پیدا می‌کند اما تا حدود $10\mu\text{m}$ ، هنوز قابلیت جدا شدن اجزاء در مخلوط وجود دارد.
- ج) در اندازه کمتر از $10\mu\text{m}$ ، پدیده جدایش ملاحظه نمی‌شود.

۲- علاوه بر اندازه ذرات، خواص مخلوط نیز می‌تواند بر ویژگی‌های جریان پودر اثرگذار باشد. مثلاً افزودن کمی رطوبت به مخلوط می‌تواند قابلیت جدایش را کاهش دهد. اگر در مخلوطی با اجزای بزرگ یکی از اجزاء خیلی کوچک باشد ذرات ریز می‌توانند ذرات بزرگ را بیوشانند و بنابراین ذرات ریزتر، آزادی عمل خود را از دست داده و یک مخلوط با قابلیت جدایش پایین و کیفیت اختلاط بالا به دست می‌آید [۲، ۵]. این امر در شکل (۶) بطور کیفی نشان داده شده است.

شکل (۶): تأثیر اختلاف زیاد اندازه ذرات در ممانعت از جدایش [۴]

جدایش در مخلوط‌های چسبنده^۲

در مخلوط‌های چسبنده، یبپ^۳ و هرسی^۴ دو نوع جدایش را گزارش کردند [۱۰]:

۱- جدایش در مخلوط چسبنده زمانی اتفاق می‌افتد که بتوان توسط عمل مکانیکی، ذرات مستقل از یکدیگر^۵ ایجاد کرد یعنی در پودرهای چسبنده با اعمال نیروی کافی سبب شکستن پیوند بین دو سازنده شد. در این موارد به طور عمده جدایش توسط تفاوت‌هایی در اندازه و دانسیته ایجاد می‌شود.

۲- در صورتی که در پودرهای چسبنده، چسبندگی به صورت خود

2-Cohesive powders
4-Heresy

3-Yip
5- Free Flowing Powders

دوستی خیلی قوی باشد نیز جدایش اتفاق می افتد.

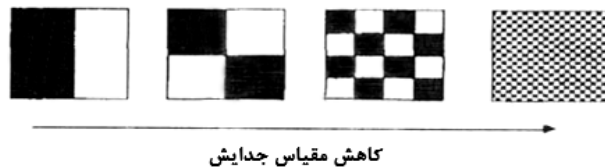
مفهوم شدت جدایش و مقیاس جدایش

جهت تعیین جدایش در مخلوط‌ها، شاخص‌هایی نظیر شدت جدایش و مقیاس جدایش مورد استفاده قرار می‌گیرند. شدت جدایش، انحراف ترکیب نمونه از مقدار میانگین را گویند. در واقع انحراف استاندارد میان نمونه‌ها با حالت میانگین است [۱۲،۴].

دانک ورت^۱ برای یک مخلوط مقیاس جدایش را وابسته به عمل اختلاط دانسته و این‌گونه بیان کرد [۱۲،۴]:

ماکزیمم اندازه منطقه‌ای که جدایش در آن قابل مشاهده است. به عنوان مثال در بحث رنگ ورقه‌های پلیمری، چشم انسان قادر است گوناگونی رنگ در منطقه‌ای بزرگ‌تر از 1 mm^2 را تجزیه و تحلیل کند. در این جا 1 mm^2 معیاری برای مقیاس جدایش برای پخش رنگ می‌باشد. بنابراین اگر اختلاط به خوبی صورت گیرد آنگاه مقیاس جدایش کوچک‌تر خواهد شد و بالعکس. ضمناً با افزایش ترکیب نسبی خوراک، احتمال جدایش افزایش می‌یابد [۴]. مفهوم مقیاس جدایش در شکل (۷) نشان

داده شده است :

شکل (۷): شماتیکی از مفهوم مقیاس جدایش [۲]

اندازه گیری شدت جدایش

مطالعه مکانیسم‌های جدایش اولین بار توسط دونالد^۲ و رزمن^۳ گزارش شد که اثر مخلوط ذرات با اندازه‌ها و دانسیته‌های مختلف را در یک استوانه افقی دوار مورد بررسی قرار گرفت. در جدایش شعاعی، ذرات ریزتر یا چگال‌تر در مرکز هسته و ذرات بزرگ‌تر یا با چگالی کمتر در اطراف آن متمرکز می‌شوند. ذرات ریزتر یا ذرات چگال‌تر از لایه سطحی با تنش زیاد عبور کرده و در حالت نسبتاً ساکنی در مرکز متمرکز می‌شوند [۱۳].

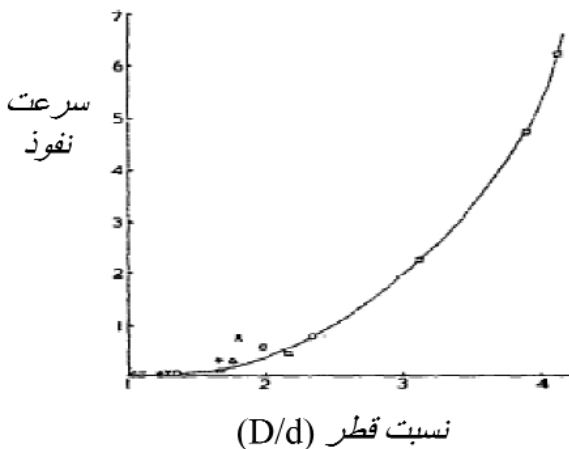
بور^۴ و کمپبل^۵، جدایش را در استوانه افقی دوار بررسی کردند. آزمایش‌های آن‌ها در یک مخلوط دو جزئی از ذرات با نسبت قطر بالای $1/4$ انجام گرفت. آن‌ها نشان دادند که جدایش قابل اندازه‌گیری، برای اختلاف اندازه‌های خیلی کوچک هم رخ می‌دهد [۱۴].

ویلیام^۶ و شیلد^۷، جدایش را هنگامی که جریانی از ذرات شامل یک مخلوط با دو اندازه که به طور پیوسته به صورت لرزان خوراک دهی می‌شدند را مورد بررسی قرار دادند. هدف اصلی آن‌ها تعیین شرایطی بود

که مقدار ماکزیمم جدایش رخ می‌دهد. بزرگ‌ترین مقدار جدایش به دست آمده هنگامی که جهت ارتعاش در 30° درجه محور افق بود، رخ می‌داد. بیشترین شتاب $6g$ برابر شتاب جاذبه و مؤلفه عمودی این شتاب $4g$ برابر شتاب جاذبه بود [۱۵].

کمپبل و بریچواتر^۸ یک سری از آزمایش‌هایی را مطرح کردند و هدف آن‌ها نشان دادن این موضوع بود که تنش برشی در جریانی از پودر به تنهایی می‌تواند سبب ایجاد جدایش شود. در ضمن آن‌ها نشان دادند که در ذرات کروی دارای اندازه یکسان اما چگالی متفاوت، نفوذ قابل مشاهده نیست. در واقع این موضوع نشان می‌دهد که تفاوت در دانسیته نسبت به تفاوت در اندازه تأثیر کمتری بر مقدار نفوذ دارد. این مکانیسم زمانی که الگوی تنش برشی افقی باشد بیشتر اتفاق می‌افتد [۱۶].

اسکات^۹ و بریچواتر سرعت نفوذ ذرات کوچک را از میان بستری از ذرات تقریباً بزرگ در یک نمونه برشی ساده به طوری که به بستر تنش برشی مشابهی اعمال شود، مورد بررسی قرار دادند. آن‌ها دریافتند که تفاوت در اندازه ذرات در بیشتر موارد سبب نفوذ می‌شود [۱۷]. تأثیر نسبت اندازه ذرات در شکل (۸) نشان داده شده است :

شکل (۸): تأثیر نسبت قطر ذره بر سرعت نفوذ در یک سلول برشی ساده [۱۷]

اگر تفاوت در اندازه قطر ذرات فقط در حدود 3% باشد می‌توان سرعت نفوذ قابل اندازه‌گیری را مشاهده کرد.

سوگیموتو^{۱۰} و یاماموتو^{۱۱} از روشی مشابه روش کمپبل و بریچواتر، به بستر ذرات اجازه حرکت رو به پایین در یک کانال عمودی با مقطع عبوری مستطیلی را دادند. در این آزمایش دیوارها صاف و الگوی حرکت ذرات بصورت قالبی^{۱۲} در نظر گرفته شد. آن‌ها مقداری ردیاب به خوراک ورودی اضافه کردند و سپس تأثیر اندازه و دانسیته متفاوت را با آنالیز نفوذ ردیاب مورد بررسی قرار دادند. نسبت متوسط جابه‌جایی ذرات ردیاب و ذرات بستر با استفاده از فیت کردن نتایج تجربی به صورت رابطه زیر حاصل

8-Campbell & Bridgwater
11-Yamamoto

9-Scott
12-Plug

10-Sugimoto

1-Danckwert
4-Bouer

2-Donald
5-Campbell

3-Reseman
6-William

7-shield

گردید:

$$X_T / X_B = 0.8(\rho_T / \rho_B) + 1.2(D_B / D_T)^n - 1 \quad (2)$$

که در آن X نشان دهنده جابه جایی و زیرنویس های T و B به ترتیب مربوط به ردیاب و بستر ذرات می باشند. اگر قطر ذرات ردیاب کوچک تر از ذرات بستر باشند $n=1$ و اگر ذرات ردیاب بزرگ تر باشند $n=2$ می باشد. نتایج مشاهده شده در این آزمایش با نتایجی که کمپبل و بریج واتر به دست آوردند سازگاری خوبی دارند [۸].

هریس^۱ و هیلدون^۲ درجه جدایش S، را مطابق مدل زیر تعریف کردند [۱۸]:

اگر بخش هایی از هر جزء در ۴ نمونه متناسب با α_1 و α_2 و α_3 و α_4 باشد، به طوری که:

$$\alpha_1 + \alpha_2 + \alpha_3 + \alpha_4 = 100 \quad (3)$$

بنابراین:

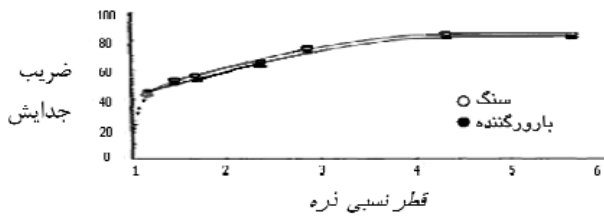
$$S = \sum_{n=1}^4 |\alpha_n - 25| \quad (4)$$

مقدار S از ۰ (هنگامی که همه نمونه ها دارای موقعیت یکسان باشند به عبارتی یکنواخت باشند) تا ۱۵۰ (هنگامی که فقط یک نمونه کاملاً خالص و بقیه فاقد جزء مورد نظر باشد) تغییر می کند [۱۸، ۲]. ویلیام و کان^۳ از تکنیک خاصی برای تعیین جدایش یک مخلوط دو جزئی استفاده کردند. این مخلوط درون یک استوانه قرار می گیرد و در حین چرخش، ذرات درشت به سمت سطح بالایی رفته و ذرات ریز به سمت پایین حرکت می کنند. مخلوط سپس به دو قسمت تقسیم می شود و از موقعیت دو نیمه برای محاسبه ضریب جدایش (C_s) استفاده می شود [۱۹].

$$C_s = ((W_{CT} - W_{CB}) / (W_{CT} + W_{CB})) * 100\% \quad (5)$$

که W_{CT} نسبت ذرات بزرگ در نیمه بالایی و W_{CB} نسبت ذرات بزرگ در نیمه پایینی می باشد. هنگامی که جدایش وجود ندارد C_s صفر است و

وقتی همه اجزاء از هم تفکیک می شوند برابر با ۱۰۰ خواهد بود [۱۹، ۲]. برای سیستم های دوتایی وقتی اندازه متوسط ذرات ثابت باشد، با افزایش نسبت قطر ذرات، ضریب جدایش افزایش می یابد. مطابق شکل (۹) این افزایش تا نسبت قطر ۴٫۳ ادامه داشته و بعد از آن ثابت خواهد شد [۱۹].

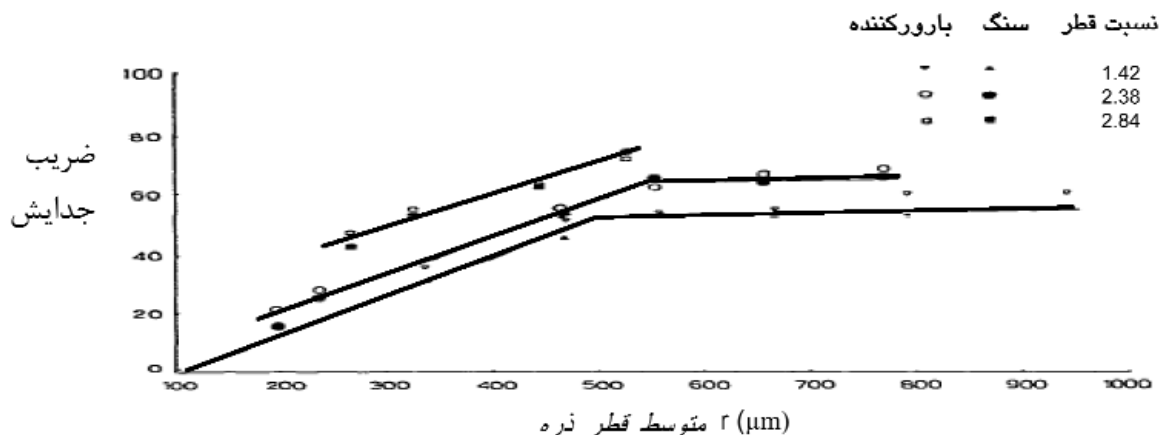
شکل (۹): تأثیر نسبت قطر ذره با ضریب جدایش [۱۹]

برای مخلوط های دو جزئی در صورتی که نسبت قطر ذرات ثابت باشد با افزایش قطر متوسط ذرات ضریب جدایش افزایش می یابد. همان گونه که در شکل (۱۰) ملاحظه می شود وقتی قطر متوسط ذرات از ۵۰۰ میکرون بیشتر انتخاب گردد، ضریب جدایش ثابت خواهد ماند.

بحث و نتیجه گیری

کیفیت نهایی یک مخلوط توسط اهمیت نسبی دو مکانیسم اختلاط و جدایش تعیین می شود. برای این که فرآیند اختلاط بهترین نتیجه را بدهد، ضروری است که جدایش کاهش پیدا کند [۴]. فاکتورهای مؤثر بر جدایش عبارتند از [۲]:

- ۱- نوع مخلوط کن
 - ۲- اضافه کردن افزودنی ها
 - ۳- خصوصیات پودر
- روش های کاهش جدایش تا حد زیادی تجربی هستند. راه های کاهش

شکل (۱۰): تغییرات ضریب جدایش با قطر متوسط ذرات [۱۹]

1-Herris 2-Hildon 3-William & Khan

جدایش عبارتند از:

- ۱- زمانی که جدایش به خاطر تفاوت در اندازه رخ می‌دهد، استراتژی کاهش جدایش این است که تا حد امکان اندازه ذرات را به یکدیگر نزدیک ساخت. یکی از روش‌های مهم، گرانول سازی^۱ می‌باشد. این تکنیک جهت کم کردن اختلاف اندازه ذرات از یکدیگر مورد استفاده قرار می‌گیرد و به طور وسیعی در صنایع دارویی کاربرد دارد [۷، ۴].
- ۲- افزودن مقدار کمی رطوبت به سیستم باعث کاهش میزان حرکت نسبی ذرات شده و ممکن است سبب کاهش جدایش در مخلوط نهایی شود. این تکنیک هم به طور وسیعی در صنایع دارویی به کار می‌رود [۷، ۴].
- در آزمایشی جهت تحقیق در مورد تأثیر اضافه کردن آب بر روی جدایش در مخلوط ذرات مستقل از یکدیگر، اضافه کردن آبی معادل ۲ درصد وزن نمونه، منجر به کاهش ضریب جدایش از ۷۰ درصد به کمتر از ۱۰ درصد شده است.

از اختلاط مواد در مخلوط‌کن‌های گردنده^۲ هم نتایج مشابه به دست آمده که با اضافه کردن آب حدود ۱ درصد وزن نمونه، انحراف استاندارد ترکیب نمونه از ۳۰ درصد به کمتر از ۵ درصد کاهش می‌یابد [۸].

۳- آزادی نسبی حرکت بین ذرات، معمولاً جهت ایجاد جدایش لازم است. بنابراین معمولاً حرکت نسبی بین ذرات باید به نفع عملکرد اختلاط هدایت شود. کاهش حرکت توده‌ای ذرات، سبب کاهش فرآیند اختلاط و نیز جدایش ذرات می‌شود بنابراین جهت بهبود اختلاط، حالت بهینه‌ای باید تعیین شود [۴].

۴- اگر اختلاف اندازه اجزاء خیلی متفاوت باشد، ذرات کوچک سطح ذرات بزرگ را می‌پوشانند و جدایش کاهش یافته بنابراین مخلوط می‌تواند به همگنی بیشتری برسد [۴].

همچنین اجتناب از لرزش، کوتاه کردن فاصله سقوط و گذاشتن چندین انشعاب در ورودی‌های جریان، باعث کاهش جدایش می‌شود [۱].

1-Granulation

2-Tumbler mixer

مراجع

- [1] K.Gotoh, H.Masuda, K.Hingashitani, Powder Technology Handbook, 2006, Marcel Dekker Inc.
- [2] M.Poux, P.Fayolle, J. Bertrand, D.Bridoux, J.Bousquet, Powder Mixing: Some Particle Rules Applied to Agitated Systems, Powder Technology, vol 68, 213-234, 1991
- [3] شایسته، کیوان و مقدس، جعفرصادق، بررسی اختلاط جامدات، مجله مهندسی شیمی ایران، ۱۳۸۶
- [4] H.Li, Impact of Cohesion Forces on Particle Mixing and Segregation, Ph.D Thesis, University of Pittsburgh, 2005
- [5] N.Harnby, M.F.Edwards, A.W.Nienow, Mixing in the Process Industries, Second Edition, 1997 P.P.
- [6] E.Ollerenshaw, Impact Mixing of Free Flowing Solids, Ph.D thesis, Department of Chemical Engineering The University of Queensland
- [7] H.J.Venables, J.I.Wells, Powder Mixing, Drug Development and Industrial Pharmacy, 27(7), 599-612, 2001
- [8] J.C.Williams, The Segregation of Particulate Materials. A Review, Powder Technology, 15, 245-251, 1976
- [9] S.C. Yang, Density Effect on Mixing and Segregation Processes in a Vibrated Binary Granular Mixture, Powder Technology, Volume 164, Issue 2, 2006, 65-74.164(2)
- [10] C.W.Yip, J.A.Hersey, Ordered Powder Mixing, Nature, 262, 202-203, 1976
- [11] N.Harnby, The Handling and Distribution of Granular Fertilizer, J.Agr.Food Chem., 21, 1, 78, 1973
- [12] P.V.Danckwerts, The Definition and Measurement of Some Characteristics of Mixtures, Appl.Sci.Res., A3, 279, 1952
- [13] M.B.Donald, B.Roseman, Mechanisms in a Horizontal Drum Mixer, Br.Chem.Eng. 7, 749-753, 1962
- [14] H.Campbell, W.C.Bauer, Cause and Cure of Demixing in Solid-Solid Mixers, Chem.Eng., 73, 179, 1966
- [15] J.C.Williams, G.Shields, The Segregation of Granulation in a Vibrated Bed, Powder Technology, 1, 134-142, 1967
- [16] A.P.Campbell, J.Bridgwater, Mixing of dry solids by percolation, Trans.Inst.Chem.Eng., 51, 72, 1973
- [17] A.M.Scott, J.Bridgwater, Interparticle percolation-fundamental solids mixing mechanism, Ind.Eng. Chem.Fundam., 14, 22, 1975
- [18] J.F.G.Harris, A.M.Hildon, Reducing Segregation in binary powder mixtures with particular reference to oxygenated washing powders, Ind.Eng.Chem.Process Des.Dev., 9, 363, 1970
- [19] J.C.Williams, M.I.Khan, The mixing and Segregation of particulate solids of different particle size, Chem.Eng.London, 296, 19, 197
- [20] L.M.Popplewell, O.H.Campanella, M.Peleg, Theoretical comparison of two indices for binary powder mixtures, Powder Technology, 58, 55, 1989
- [21] J. R. Too, L. T. Fan, R. M. Rubison and F. S. Lai, Applications of nonparametric statistics of multicomponent solids mixing, Powder Technology, Volume 26, Issue 2, Pages 131-146, 1980